

وسيله نجات

(۵)

از استاد علامه : مرحوم آقاميرزا محمد علي مدرسي چهاردهي

حضرت محمد (ص) مي فرمايد اگر خداوند خشمش را غضبش را بر مخلوق نازل نميکند علتش آنست که ميخواهد بندگانش را در فشار نگذارد بوسيله پيغمبرانش و امامها هدايتش کند خدا دوست دارد بندگاني را که بر او امرش گردن نهند و امرش را اطاعت کنند و بر نهي او نهي کنند.

مدار دنيا را کساني در دست داشتند و بر مردمش حکومت کرده اند ، عده اي اعمال و رفتار نيك از خود برجاي گذارده اند و معدودي ظلم و بيداد گري، فساد و زشتي از خود باقي گذارده اند که اعمالشان از نظر ما دور نيست بدبها و زشتيها را بيدى و خوبها و نيكوئيها را بنيكى ياد ميکنيم پس حال که ميتوانيم بر بدى ها و زشتيها و نيكي ها قضاوت کنيم چگونه جرئت ميکنيم در برابر زشتيها که خداوند نپسي فرمود اجر و مزد طلب کنيم ؟ و در صورت دوم در مقابل نيكوئيها چرا نا اميد باشيم ؟ خدا عادل و مبراست نيك و بد را آفريد تا از بندگان نيك و بد آزمائش کند و ما را احساس قوي عنايت فرمود حس تشخيص عطا کرد شجاعت و شهامت و عزم و علو نفس و بزرگواري با امامان و پيغمبران عنايت فرمود تا از رياست آنها بتوانيم توشه اي براي طريق زندگي بگيريم و آشنا بوظايف ديني شويم و زندگي را سرسري نگيريم ما داراي دوازده امام هستيم که هر يك از صفات آنها برابر است با نور خدا، دريای دانش و جود و سخا و فدا کار بهاي امامان دليل قطعي است از موجوديت ذات احديت پروردگار پس در کدام نقطه و کدام مقصد که راهنمائي نشده ايم؟ در تمام مراحل نيك و بد را شنیده و درك کرده ايم سالهاي دراز است که انتظار مقدم دوازدهمين امام (عجل الله فرجه) را داريم ولي خدای تبارك جايز نميداند که او بر ما ظهور کند اراده اش بر آن قرار گرفته که غيبت کند امام دوازده بر ما ؛ مثل جمعي از انبياء که غيبت کردند مدتي با مر خدا از نظرها مثل آدم (۴) و ادریس (۴) و ابراهيم (۴) و يوسف (۴) آیا حکمت خداوند است که امام غيبت ميکند يا قهر الهي است بر بندگان عاصي ؟

ریاست امام بر ما مقصود خلافت نیست اسلام خلفائی چون عثمان و ابوبکر هم بخود دیده و هر گز نتوانسته اند امامت کنند بلکه مثل اشخاص عادی سلطنت بنفع خود کرده اند نه بر نفع مردم. خلافت علی (ع) است که سلطنت را بخاطر مردم و برای حفظ مال مردم نمود ما سرچنگ نداریم

ولی میتوانیم بجزمت بگوئیم علی و اولادش بخاطر حفظ مردم سلطنت و ریاست کردند نه بخاطر ظلم و ستم بر مردم، بخاطر مردم جان عزیزشان را بر کف گرفته بخاطر حفظ مردم فدا کردند تاحق را از باطل روشن کنند و این سلطنت طلبان بودند که بخاطر خود و عیش و نوش خود نمیخواستند که علی و اولادش خلافت کنند نمیخواستند که زشتیهای اعمالشان روشن شود بهمین جهت علی و اولادش را کشتند ولی حق روشن تر از آنست که باطل شود تاریخ قضاوت میکند از زشتیها پرده بر میدارد، فریادها در حلقوم موقتاً خفه میشود ولی روزی باطغیان و سرکشی غوغا برپا میکند و علم حق بر فراز کشورها افراشته میشود و بدیها و ظلمهارا در افکار عمومی روشن میکنند.

امام کیست؟ کسی است که معجزه دارد هر کسی میتواند جانشین امام شود ولی نمیتواند ادعای معجزه کند گرچه امام هم در عالم بشریت است و بصورت بشر است ولی دور از بشر است امام معصومی را گویند که نشانی از نور ابدیت خدا دارد روزی مردمی در اطراف علی (ع) اجتماع داشتند، برخاست مردی از میان آنها و گفت یا امیرالمومنین با این مرتبه و مقامی که تو داری و خدا این مقام و مرتبه را بر شما ارزانی داشت درحالیکه پدرت منذب بآتش است فرمودند ساکت شو دهان ترا خدا بشکند قسم بآن کسیکه محمد (ص) را بنبوت مبعوث نمود اگر پدرم شفاعت کند گنه کاری که من شفاعت نکنم خدای تعالی قبول شفاعت پدرم را خواهد نمود آیا پدری در آتش معتب خواهد بود که اولادی چون من بوجود آورده و خدایش وعده جنت داده قسم بدان کسیکه محمد (ص) را مبعوث نمود بحق نور ابوطالب خاموش نماید هر نور را مگر پنج نور را نور محمد (ص) را نور مرا نور فاطمه را نور حسن را نور حسین و اولاد حسین را، ابوطالب از نور امام است که خداوند خلق کرد قبل از خلقت آدم بدو هزار سال، در مجمع در سوره انعام است که اهل بیت اجماع دارند که ابوطالب مرد بدین اسلام ابوطالب اقرار داشته بر گفته های پیغمبر و رسول خدا حضرت فرمودند امام باید معصوم باشد اگر کسی یافت شود که امام نباشد و در عین حال گناه نکند معصوم است ابوطالب هم از معصومین است که گناه نکرد و بدی و زشتی روانداشت و از بندگان خاص خدا بود و نزد خدا عزیز و محترم است و معصوم در دنیا منحصر بفرد نیست و تنها تعلق به نبی و امام ندارد بلکه معصوم کسی است که گناهی مرتکب نشود و درجه و مقام معصومیت را در درگاه احدیت خواهد داشت ولی امام باید معصوم باشد معجزه داشته باشد که مردم را دعوت کند و مردم با او بگروند و از او اطاعت کنند...